

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจ

นครบาลบางกอกน้อย*

FACTORS RELATED TO THE PERFORMANCE EFFICIENCY OF POLICE OFFICERS IN THE CRIME PREVENTION AND SUPPRESSION DIVISION: A CASE STUDY OF BANGKOK NOI METROPOLITAN POLICE STATION

ธนวุฒิ ภู่อ่าง¹ และ นัทนิชา โชติพิทยานนท์²

Tanawut Pooang¹ and Natnicha Chotpittayanon²

¹⁻²สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹⁻²Department of Public Administration, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: S67563833029@ssru.ac.th

วันที่รับบทความ : 9 มกราคม 2569; วันแก้ไขบทความ 27 มกราคม 2569; วันตอบรับบทความ : 29 มกราคม 2569

Received 9 January 2026; Revised 27 January 2026; Accepted 29 January 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการ
บริหารจัดการ และปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาล
บางกอกน้อย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้าน

Citation:

* ธนวุฒิ ภู่อ่าง และ นัทนิชา โชติพิทยานนท์. (2569). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(1), 1223-1242.

Tanawut Pooang and Natnicha Chotpittayanon. (2026). Factors Related To The Performance Efficiency Of
Police Officers In The Crime Prevention And Suppression Division: A Case Study Of Bangkok Noi
Metropolitan Police Station. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(1), 1223-1242.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

บุคลากร ด้านองค์กร ด้านการบริหารจัดการ และด้านลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย และ 4) เสนอแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสำรวจทั้งประชากร (Census) กลุ่มประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สังกัดสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำนวน 100 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ t-test, F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation)

ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาความสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านองค์กร ด้านการบริหารจัดการ และด้านลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพและทักษะของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนทรัพยากร และอุปกรณ์ที่ทันสมัย การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีความชัดเจนและลดความซ้ำซ้อน รวมถึงการนำเทคโนโลยี และการบริหารจัดการพื้นที่มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่, ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่, เจ้าหน้าที่ตำรวจ, การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

Abstract

The objectives of this research were: (1) to examine the level of opinions of crime suppression police officers at Bangkok Noi Metropolitan Police Station regarding factors affecting their work performance efficiency, including personnel

factors, organizational factors, management factors, and characteristics of the responsible area; (2) to compare the work performance efficiency of crime suppression police officers classified by personal factors; (3) to study the relationships between personnel factors, organizational factors, management factors, and characteristics of the responsible area and work performance efficiency of crime suppression police officers at Bangkok Noi Metropolitan Police Station; and (4) to propose guidelines for the development and improvement of work performance efficiency of crime suppression police officers at Bangkok Noi Metropolitan Police Station. This study employed a quantitative research approach using a census survey method. The population consisted of 100 crime suppression police officers at Bangkok Noi Metropolitan Police Station. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics, including t-tests, F-tests, and Pearson's correlation coefficient.

The results revealed that the overall level of opinions regarding factors affecting work performance efficiency was at a high level. When considered by aspect, the characteristics of the responsible area had the highest mean score. The comparison of work performance efficiency classified by personal factors showed no statistically significant differences at the .05 level. Furthermore, the results indicated that personnel factors, organizational factors, management factors, and characteristics of the responsible area were positively correlated with work performance efficiency at the .01 significance level, with management factors showing the highest level of correlation. The proposed guidelines for improving work performance efficiency emphasize continuous development of police officers' skills and competencies, provision of adequate and modern resources and equipment, improvement of management systems to ensure

clarity and reduce redundancy, and the application of technology and area-based management to enhance sustainable crime prevention and suppression.

Keywords: Factors Affecting Job Performance, performance efficiency, police officers, crime prevention and suppression, Bangkok Noi Metropolitan Police Station

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม สถิติจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติสะท้อนให้เห็นว่าจำนวนคดีอาญาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและอาชญากรรมไซเบอร์ ซึ่งสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง สถานการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนของรูปแบบอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

ปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นมากมาย ย่อมต้องมีการป้องกันและแก้ไข ให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในสังคม ดังนั้น วิธีการปกป้องคุ้มครองประชาชน ที่เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ก็ต้องใช้วิธีการป้องกันและปราบปราม มุ่งความสำคัญเพื่อให้สังคมรอดพ้น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องคิดค้นหาวิธีการและมาตรการที่จะช่วยเหลือส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ให้มีประสิทธิภาพต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่เหล่าอาชญากรใช้ในการกระทำความผิดขั้นต้นและวิธีการดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม นั้นจะต้องพิจารณาในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านของบุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมไปถึงวิธีการบริหารจัดการด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนปฏิบัติหน้าที่ได้พยายามคิดค้นหาวิธีการที่จะทำให้อาชญากรรมลดน้อยลงด้วยการดำเนินการในหลาย ๆ ด้าน โดยมีการพัฒนาศักยภาพตำรวจให้มีประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้นโดยเฉพาะงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้มีการฝึกฝนอบรมเพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อสังคมและงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น (รัฐบาลไทย, 2567)

ข้อมูลสถิติจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติระบุว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่รับแจ้งมากกว่า 1.3 ล้านคดี เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกันอาชญากรรมไซเบอร์ โดยเฉพาะการหลอกลวงทางออนไลน์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจในระดับสูง สะท้อนถึงความท้าทายของการบังคับใช้กฎหมายในยุคปัจจุบัน หากพิจารณาแยกตามประเภทธรรมชาติของคดีจะ พบว่า คดีชีวิต ร่างกาย และเพศมีจำนวนการแจ้งความ 17,848 คดี โดยเป็นคดีทำร้ายร่างกายมากที่สุด 9,616 คดี และมีอัตราการจับกุมสูงถึง 93.44% ในขณะที่คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินมีการแจ้งความ 58,765 คดี โดยคดีลักทรัพย์ครองสัดส่วนสูงสุดถึง 27,148 คดี และมีอัตราการจับกุมเพียง 81.8% สะท้อนถึงปัญหาการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินที่ยังคงแพร่หลาย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2567) ส่วนคดีอาชญากรรมไซเบอร์ถือเป็นประเด็นที่น่ากังวลเป็นพิเศษ เนื่องจากมีจำนวนการแจ้งความออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะคดีหลอกลวงซื้อขายสินค้าและบริการที่ครองสัดส่วนสูงสุด ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจในวงกว้าง (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2565; รัฐบาลไทย, 2567)

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการและยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลากร ด้านองค์กร ด้านการบริหารจัดการ และด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

4. เสนอแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สังกัดสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำนวนทั้งสิ้น 100 นาย

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สังกัดสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำนวนทั้งสิ้น 100 นาย ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสำรวจทั้งประชากร (Census) โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อครอบคลุมและสะท้อนภาพรวมของประชากรเป้าหมายอย่างแท้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ยุศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน (Check List) ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ (ใช้มาตราส่วน Likert 5 ระดับ) แบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา ด้านความโปร่งใส และด้านความรับผิดชอบ (ใช้มาตราส่วน Likert 5 ระดับ)

แบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 5 ข้อ โดยได้รับการประเมินความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามรายข้ออยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ Cronbach's Alpha ของแบบสอบถามรายมิติตอนที่ 2 แบบสอบถาม 26 ข้อ เท่ากับ .967 ตอนที่ 3 แบบสอบถาม 15 ข้อ เท่ากับ .955 และทั้งฉบับ 41 ข้อ เท่ากับ .978

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการจากผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา โดยยืนยันว่าจะรักษาความลับของข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

3.2 แจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย โดยใช้การแจกแบบสอบถามแบบส่งมอบด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaire)

3.3 อธิบายวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญของงานวิจัย ตลอดจนวิธีการตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจตรงกันและสามารถให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และตรงตามความเป็นจริง รวมถึงเน้นย้ำว่าไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่ราชการ และข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับอย่างเคร่งครัด

3.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เวลาในการแจกและรวบรวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ โดยมีการติดตามความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ได้แบบสอบถามคืน 100 ฉบับ

3.5 การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทั้งในด้านการตอบคำถามครบถ้วน ความชัดเจนของคำตอบ และความสอดคล้องของข้อมูล หากพบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่สามารถวิเคราะห์ได้จะตัดออกจากการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่สมบูรณ์มาบันทึกลงในโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการแจกแจงข้อมูลลักษณะประชากร เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ฯลฯ ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการอธิบายค่ากลางของข้อมูลในแต่ละตัวแปร และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้เพื่อแสดงการกระจายตัวของข้อมูลจากค่าเฉลี่ย เพื่อพิจารณาความสม่ำเสมอหรือความหลากหลายของความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลความหมาย โดยใช้คะแนนเฉลี่ยเกณฑ์ในการวัดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	ระดับมาก
2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	ระดับน้อย
1.00 - 1.80	ระดับน้อยที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test for Independent Samples) ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่มีความเป็นอิสระจากกัน เช่น เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจำแนกตามเพศ หรือประสบการณ์การทำงาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป เช่น การวิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีระดับการศึกษาหรืออายุที่ต่างกัน

4.3 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ใช้เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพพื้นที่และประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งโดยรวม และรายด้านโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งโดยรวม และรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ปัจจัยด้านบุคลากร	4.22	0.53	มากที่สุด	2
2. ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ	4.22	0.47	มากที่สุด	1
3. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	4.11	0.59	มาก	3
4. ปัจจัยด้านองค์กร	3.97	0.78	มาก	4
รวม	4.13	0.47	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.47) และปัจจัยด้านบุคลากร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.59) ส่วนปัจจัยด้านองค์กร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา ด้านความโปร่งใส และด้านความรับผิดชอบ ทั้งโดยรวม และรายด้านโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมโดยรวม และรายด้าน

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความโปร่งใส	4.21	0.58	มาก	1
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.19	0.55	มาก	2
3. ด้านคุณภาพของงาน	4.18	0.55	มาก	3
4. ด้านเวลา	4.18	0.56	มาก	4
5. ด้านปริมาณงาน	4.17	0.61	มาก	5
รวม	4.19	0.59	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้พบว่า ด้านความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.55) ส่วนด้านปริมาณงาน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.61) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำแนกปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำแนกปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ที่มีเพศต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน	0.69	ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ที่มีอายุต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน	0.83	ปฏิเสธ สมมติฐานการ วิจัย
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ที่มีระดับยศต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน	0.36	ปฏิเสธ สมมติฐานการ วิจัย
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน	0.97	ปฏิเสธ สมมติฐานการ วิจัย
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ที่มีระดับ ประสบการณ์ทำงานต่างกัน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติ หน้าที่แตกต่างกัน	0.48	ปฏิเสธ สมมติฐานการ วิจัย

4.4 ความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย โดยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ศึกษาความสัมพันธ์ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำแนกออกเป็นโดยรวมและรายด้าน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การปฏิบัติหน้าที่	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่			
	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	Sig	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
1. ปัจจัยด้านบุคลากร	0.52**	.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ปัจจัยด้านองค์กร	0.52**	.00	ปานกลาง	ทางบวก
3. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	0.72**	.00	สูง	ทางบวก
4. ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ	0.62**	.00	ปานกลาง	ทางบวก

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ปัจจัย ทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับสูง ($r = 0.72$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ รับผิดชอบ ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.62$) ปัจจัยด้านบุคลากร ($r = 0.52$) และ ปัจจัยด้านองค์กร ($r = 0.52$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม กล่าวคือ เมื่อคะแนนปัจจัยสูงขึ้น มักพบคะแนนประสิทธิภาพ สูงขึ้นตาม

อภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ และปัจจัยด้าน บุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านองค์กร ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านคุณภาพ ของงาน ด้านเวลา และด้านปริมาณงาน ตามลำดับ

1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามเพศ อายุ ยศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวไม่ส่งผลต่อระดับ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพใน

การปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับสูง รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านบุคลากร และปัจจัยด้านองค์กร มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

1.5 แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย พบว่า แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ควรมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และทักษะของเจ้าหน้าที่ผ่านการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านยุทธวิธี กฎหมาย และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้สามารถรับมือกับอาชญากรรมที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ระบบสนับสนุน และการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมกับภารกิจและลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การแก้ไขปัญหากำลังพลไม่เพียงพอ และการลดภาระงานที่ไม่จำเป็น นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีร่วมกับความร่วมมือจากชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างยั่งยืน

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ และปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยด้านองค์กร ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยเป็นพื้นที่ที่มีขอบเขตชัดเจน มีลักษณะชุมชนเมืองผสมกับชุมชนดั้งเดิม ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความคุ้นเคยกับสภาพพื้นที่ เส้นทางคมนาคม และบริบทของชุมชน ส่งผลให้สามารถวางแผนการตรวจตรา การเฝ้าระวัง และการเข้าระงับเหตุได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม ในด้านบุคลากร พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งได้รับการ

ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานมีการวางแผน การสั่งการ การประสานงาน และการใช้ทรัพยากรที่ค่อนข้างเหมาะสม ซึ่งช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขณะที่ปัจจัยด้านองค์กร เช่น โครงสร้างองค์กร กฎระเบียบ และทรัพยากรสนับสนุนบางประการ อาจยังมีข้อจำกัดที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานยังไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างเต็มประสิทธิภาพในบางด้าน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ (2559) ที่ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ จันทรเกตุ (2560) ที่ศึกษาปัจจัยทำนาย ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรภาค 2 โดยผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านพื้นที่ บุคลากร การบริหารจัดการ และองค์กร ล้วนมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.2 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านคุณภาพของงาน ด้านเวลา และด้านปริมาณงาน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และการกำกับติดตามตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเปิดเผย โปร่งใส มีความยุติธรรม และสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่ รับผิดชอบ รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานตลอดเวลา ให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ในด้านคุณภาพของงาน พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอน มีความรอบคอบ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และลักษณะของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ขณะที่ด้านเวลาและด้านปริมาณงาน ซึ่งอาจเป็นผล

มาจากข้อจำกัดด้านกำลังพล ปริมาณภาระงานที่เพิ่มขึ้น และความซับซ้อนของรูปแบบ อาชญากรรมในปัจจุบัน ส่งผลให้การจัดสรรเวลาและการรองรับปริมาณงานในบางช่วงมี ข้อจำกัด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา ปาละกุล และอรนันท์ กลั่นทุปะระ (2565) ที่ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ ตำรวจ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณภาพ ของงานและด้านระยะเวลาการทำงานเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ขณะที่ด้านปริมาณ งานอยู่ในระดับรองลงมา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของมีนาวรรณ นิมแยม และภริดา ชัยรัตน์ (2567) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากร สทป. มีประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่ามี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านเวลาอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านคุณภาพของงาน ขณะที่ด้านปริมาณงานมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานได้รับอิทธิพลจากทั้งโครงสร้างการทำงานและบริบทของภารกิจที่เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง

2.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่จำแนกตามเพศ อายุ ยศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการ ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพตามหลักสูตรและมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงปฏิบัติงานภายใต้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่งผลให้ รูปแบบและคุณภาพในการปฏิบัติหน้าที่มีความใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะมีความแตกต่างด้าน ลักษณะส่วนบุคคลใดก็ตาม นอกจากนี้ ลักษณะงานด้านการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมยังเป็นงานที่ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม การปฏิบัติตามคำสั่ง และการ ประสานงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันตาม ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Peterson & Plowman (1953) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือการทำงานที่เป็นไปตามมาตรฐานที่องค์กร ต้องการจะต้องมีองค์ประกอบอันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลของการทำงานที่ได้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการหรือหน่วยงานต้องการ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ก้องปิติ อ่อนมาก (2563) ที่ศึกษาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมของ

ข้าราชการตำรวจนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ ตำแหน่ง เงินเดือน และเงินเพิ่มพิเศษ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในบางประเด็น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ (2559) ที่ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจำแนกตามชั้นยศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ลักษณะงานและระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรตำรวจมีบทบาทสำคัญในการกำหนดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาล บางกอกน้อย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาล บางกอกน้อย ทั้ง 4 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับสูง รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านบุคลากร และปัจจัยด้านองค์กร มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับสูง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า งานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นงานที่มีความซับซ้อน ต้องอาศัยการวางแผน การสั่งการ การประสานงาน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หากหน่วยงานมีระบบการบริหารจัดการที่ดี ย่อมช่วยให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างเป็นระบบ ลดความซ้ำซ้อนของงาน เพิ่มความรวดเร็วในการตัดสินใจ และสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์อาชญากรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับปานกลาง ความคุ้นเคยของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อสภาพพื้นที่ เส้นทาง และบริบทของชุมชน ทำให้สามารถวางแผนการตรวจตรา การเฝ้าระวัง และการเข้าระงับเหตุได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ลักษณะพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรและความหลากหลายของปัญหาอาชญากรรม อาจเป็นข้อจำกัดที่ทำให้

ระดับความสัมพันธ์ไม่สูงเท่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการสำหรับปัจจัยด้านบุคลากร พบว่ามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นงานที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่ง และการทำงานเป็นทีมเป็นหลัก ทำให้ศักยภาพรายบุคคลเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากระบบการบริหารจัดการและโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม ในขณะที่ปัจจัยด้านองค์กร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า แม้โครงสร้างองค์กร กฎระเบียบ และทรัพยากรสนับสนุนจะเป็นกรอบสำคัญในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดความยืดหยุ่นหรือไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และสถานการณ์อาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ก็อาจจำกัดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้ในบางด้าน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Jones (1949) กล่าวว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ล้อมรอบปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มทั้งหมด ประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม หรือวัฒนธรรม ซึ่งต่างก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ได้ทั้งสิ้น ซึ่งสามารถแบ่งสภาพแวดล้อมในการทำงานได้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา ปาละกุล และอรนนท์ กลันทปุระ (2565) ที่ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมและระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการทำงานจะช่วยสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวมุ่งศึกษาในบริบทของหน่วยงานระดับนโยบาย ขณะที่การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติการในพื้นที่จริง จึงทำให้พบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในระดับสูงกว่าปัจจัยด้านอื่นอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรณัฐ ยลเบญจพล (2559) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการป้องกันอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมและการจัดการในการทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยงานวิจัยดังกล่าวเน้นบทบาทของสภาพแวดล้อมในการสร้างความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน ขณะที่การวิจัยครั้งนี้ขยายผลให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของปัจจัยเชิง

ระบบที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในบริบทพื้นที่รับผิดชอบโดยตรง โดยสรุปผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นผลจากความเชื่อมโยงของปัจจัยด้านการบริหารจัดการ บุคลากร องค์กร และลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบที่สนับสนุนกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะงานด้านการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถของบุคคลและประสิทธิภาพของระบบควบคู่กัน

2.5 แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย พบว่า การพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ควรดำเนินการในลักษณะเชิงระบบ โดยมุ่งเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรผ่านการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับลักษณะภารกิจและบริบทพื้นที่ ควบคู่กับการจัดสรรกำลังพล ทรัพยากร และอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการสื่อสารภายในองค์กรให้มีความชัดเจน โปร่งใส และเอื้อต่อการประสานงาน เนื่องจากงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การมีระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและลดข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานศึกษาของ ธีระพัทธ์ บุรี และปณิธร หอมบุญมา (2568) ซึ่งพบว่าการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนสอดคล้องกับงานวิจัยของเพชร ทองสาริเจริญ และนฤมล อนุสนธิ์พัฒน์ (2568) ที่ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะของบุคลากรควบคู่กับการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากรที่เหมาะสม มีส่วนช่วยยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการปฏิบัติ 1.1 ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการฝึกอบรมด้านทักษะการปฏิบัติงานในพื้นที่จริง
- 1.2 ควรนำข้อมูลด้านลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบ มาใช้ในการวางแผน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอย่างเป็นระบบ
- 1.3 ควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการประสานงาน

ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเชิงบูรณาการ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น เทคโนโลยี นโยบาย หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 2.2 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสถานitäรวจนครบาลอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในภาพรวม 2.3 ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ก้องปิติ อ่อนมาก. (2563). การปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมตำรวจภูธรจังหวัด นครปฐม. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(3), 419 – 430.
- ธีระพัทธ์ บุรี และ พันณธร หอมบุญมา. (2568). แนวทางการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: กรณีศึกษาสถานี ตำรวจภูธรป่าโมก จังหวัดอ่างทอง. วารสารธรรมเพื่อชีวิต, 31(3), 558 – 570.
- เพชร ทองสาริเจริญ และ นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์. (2568). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจฝ่ายอำนวยการ 4 ในกองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 1. วารสารธรรมเพื่อชีวิต, 31(3), 253 – 268.
- มีนาวรรณ นิมะแย้ม และ ภิรดา ชัยรัตน์. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ. วารสารวิชาการรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์, 6(3), 74 – 89.
- รัฐบาลไทย. (2567). รายงานผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประจำปี 2567. รายงานโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (ฐานข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ฝ่าย ประชาสัมพันธ์รัฐบาลไทยและสื่อสารมวลชน). เรียกใช้เมื่อ 25 ธันวาคม 2568, จาก <https://gcc.go.th/2025/01/13.com>.
- ลลิตา ปาละกุล และ อรนนท์ กลันทบุระ. (2565). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจสำนักงาน ยุทธศาสตร์ตำรวจ. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 8(3), 162 -175.
- สุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ. (2559). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี ตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2565). รายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย. เรียกใช้เมื่อ 25 ธันวาคม 2568 จาก <https://www.oja.go.th/wp-content.com>
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2567). ข้อมูลและรายงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. ชาวประชาสัมพันธ์รัฐบาลไทย. เรียกใช้เมื่อ 25 ธันวาคม 2568 จาก <https://www.thaigov.go.th/th/home>
- อมรรัตน์ จันทร์เกตุ. (2560). ปัจจัยทำนายประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรภาค 2. ใน งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรณัฐ ยลเบญจพล. (2559). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการป้องกันอาชญากรรมสำหรับนักท่องเที่ยวภายในพระบรมมหาราชวัง. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Jones, E. (1949). Hamlet and Oedipus. New York
- Peterson, E., & Plowman, E. G. (1953). Business organization and management—home wood. Illinois: Richard D. Irwin.